

telser i Overensstemmelse med de i § 20 indeholdte Forskrifter. Bankfonden ledes af en Bestyrelse paa 9 Medlemmer, af hvilke Rigsdagen vælger 4, medens Ministeren for Industri, Handel og Søfart vælger Formanden og de øvrige 4 Medlemmer, for de 3 Medlemmers Vedkommende efter Indstilling fra Bankerne. Valgene gælder for 4 Aar. Bestyrelsen træffer Afgørelse af, hvorvidt og eventuelt i hvilket Omfang Hjælp af Fonden skal ydes. De nærmere Regler for Fondens Virksomhed fastsættes af Ministeren for Industri, Handel og Søfart, der ligeledes vælger en Forretningsfører.

Det udtales i Bemærkningerne herom: „Fonden er tænkt organiseret som en selvejende Institution, saaledes at der, naar den skønnes at have naaet en tilstrækkelig Størrelse, ved Lov vil være at træffe Bestemmelse om Ophør af Bankernes Bidragspligt og eventuelt om Udbetaling af Renterne til Bankerne. Under Lovforslagets Udarbejdelse har det været overvejet, hvorvidt Nationalbanken og Staten burde yde et Tilskud til denne Hjælpefond; men man har dog ikke ment allerede paa nærværende Tidspunkt at kunne fremsætte noget bestemt Forslag i saa Henseende. De private Bankers Bidrag til Hjælpefonden vilde efter Regnskaberne pr. 31. December 1923 i alt have udgjort ca. 1 800 000 Kr.

Som nævnt i de indledende Bemærkninger til Lovforslaget er det Regeringens Tanke, dersom Forslaget til Oprettelse af en Bank-Garantifond vinder Rigsdagens Tilslutning, at foreslaa en lignende Fond oprettet for Sparekassernes Vedkommende.“

Ved 1. Behandling i Folketinget anbefaledes Lovforslaget af Socialdemokraternes Ordfører, Hans Nielsen. Ordføreren for Venstre, Aksel Jensen, udtalte, at dette Parti fuldt ud billiger Lovforslagets Formaal at skaffe større Sikkerhed for Sparerne, men, tilføjede han: „naar vi ser paa Forslagets Indhold, er adskillige Punkter deri af en saadan Art, at vi afgjort ikke kan tiltræde dem. Vi ønsker gennem almenyldige Regler at skaffe større Sikkerhed, men vi ønsker tillige, at vort Bankvæsen bevares som selvstændig privat Institution og bygges paa det private Initiativ. Vi ønsker derfor ikke at gaa med til saadanne Indskrænkninger i Bankers Administration, som kvæler det private Initiativ, og som fører til Statsdrift af vore Banker. Jeg er her i afgjort Modsætning til den sidste ærede Taler, idet det af hans Udtalelser klart fremgik, at hans Ønsker gik i Retning af Socialisering og Statsdrift af vore Banker. Det forekommer mig, at der er adskilligt i det foreliggende Forslag, der peger i den Retning, og det er jo i øvrigt ikke at undres over, naar man erindrer de socialdemokratiske Ønsker i saa Henseende. Men alle de Tendenser, der gaar i Retning af Socialisering af vore Banker, er vi fra vor Side imod.“